

रागरागिण्य इति यावत् । यथा,—

“श्रीडवः पञ्चभिः प्रोक्तः स्वरैः षड्भिस्तु षाडवः ।
सम्पूर्णं सप्तभिः प्रोक्ता रागजातिस्त्रिधा मता” ॥

इति सङ्गीतरत्नाकरः ॥ अथ च । सम्पूर्णस्वराः
ष ऋ ग म प ध नि ॥ षाडवस्वराः निषादो-
ञ्जिताः ष ऋ ग म प ध ॥ श्रीडवस्वराः ऋ-प-
वर्जिताः ष ग म ध नि ॥ सम्पूर्णरागाः सप्तभिः
स्वरैर्यथा । नटवसन्तादयः । षाडवरागाः षड्भिः
स्वरैर्यथा । सैरिन्धीप्रभृतयः । श्रीडवरागाः
पञ्चभिः स्वरैर्यथा मल्लारदयः । इति सङ्गीत-
दामोदरः ॥ (तथा च सङ्गीतरत्नाकरे स्वराध्याये
जातिप्रकरणे ॥ ५३—५४ ॥

“वान्ति यान्युडवोऽनेति थोमोक्तमुडवं बुधैः ।
पञ्चमं तच्च भूतेषु पञ्चसंख्या तदुड्वा ॥

श्रीडवी सास्ति येषाञ्च स्वरास्ते त्वाडवा मताः ।
ते संजाता यच्च गीते तदौडवितमुच्यते ॥

तत्सम्बन्धादौडवञ्च पञ्चस्वरमिदं विदुः” ॥

“क्रमादन्त्यान्पतरते षाडवौडवकारिणोः” ॥

श्रीडुम्बरः, स्त्री, कुष्ठरोगविशेषः । इति मेदिनी ॥
तस्य लक्षणम् ।

“शरदाहरागकण्डूभिः परीतं रोमपिङ्गुरम् ।
उडुम्बरफलाभासं कुष्ठमौडुम्बरं वदेत्” ॥

इति निदानम् ॥ ताम्बम् । इति जटाधरः ॥
ताम्बपात्रादौ चि । (उडुम्बरस्य विकारः । उडुम्बर
+ अण् । उडुम्बरपात्रम् । यज्ञाङ्कृतविकारः ।
यथाह देवलः ।

“एहीलौडुम्बरं पात्रं वारिपूर्णमुदङ्गलः” ॥

श्रीडुम्बरः, पुं, चतुर्दशयामान्तगतयमविशेषः । इति
मेदिनी ॥ मुनिविशेषः । यथा,—

“वैखानसा बालिखिल्यौडुम्बराः फेनपा वने ।
न्यासे कुटीचक्रः पूर्वं बर्होदो हंसनिष्क्रियौ” ॥

इति श्रीभागवते ३ । १२ । ४३ ॥ “श्रीडुम्बराः
प्रातरुत्याय यां दिशं प्रथमं पश्यन्ति तत आहूतैः
फलादिभिर्भविन्तः” ॥ इति तट्टीकायां स्वामी ॥

श्रीदार्थ्यं, स्त्री, (उल्लर्षस्य भावः । उल्लर्ष + यञ् ।)
उल्लर्षता ॥

श्रीदानपादिः, पुं, (उत्तानपादस्थापत्वम् एमान् ।
उत्तानपाद + इञ् ।) भुवः । इत्यमरः ॥ स तु
उत्तानपादराजप्रसः । स्थायम्भुवमनुपौलः ।

(यथा भागवते ४ । १० । ३० ।

“श्रीदानपादे भगवांस्तव शार्ङ्गधन्वा
देवः क्षिणोत्वनतार्तिहरो विपक्षान् ॥

उत्तानपादात् सुस्थायं जात उत्तमः । इति महा-
भारतम् ॥) यद्वाशासुपरिस्थितनिश्चलतारा च ॥

श्रीदास्यं, चि, (सामान्यविधिरुत्तमस्य भावः ।
उत्तमं + ठञ् ।) सामान्यत्वम् । इति स्मार्ताः ॥

श्रीदास्यं, स्त्री, (उत्सुकस्य भावः । उत्सुक + यञ् ।)
उत्सुकता । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा रत्नावली ।

“श्रीदास्येन जतलरा सहभुवा व्यावर्त्तमाना
ऋष्या” ॥ “रथचरयासमाऋतावदौत्सुक्यमुद्रा” ॥

इति माघे ११ । २६ । तथा मेघदूते पूर्वमेघे ॥ ५ ॥

“इत्यौत्सुक्यादपरिगणयन् गुह्यकल्पं यथाचे” ॥

व्यभिचारिभावभेदः ।

यथा साहित्यदर्पणे ३ । १३० । “श्रीदास्योन्माद-
शङ्काः स्मृतिमतिरहितौ व्याधिसन्तासलज्जाः” ॥

तल्लक्षणं तत्रैव ३ । १५६ ।

“इष्टानवान्श्रीदास्यं कालक्षेपासहिष्णुता ।

चित्तताप-त्वेरा-क्षेद-दीर्घनिश्चसितादिकृत्” ॥

उदाहरणं यथा तत्रैव ।

“यः कौमारहरः स एव हि वरस्ता एव चैत्रक्षपा-
ले चोन्मीलितभालतीसुरभयः प्रौढाः क्रदम्बानिलाः ।
सा चैवासित तथापि तत्र सुरतव्यापारलीलाविधौ
रेवारोधसि वेतसीतरुतले चेतः समुत्कण्ठते” ॥

इच्छा । यथा, तत्त्वकौमुद्याम् ।

“श्रीदास्यमिच्छा सा च इष्ट्यमाणाप्रामौ निवर्त्तते
इष्ट्यमाणाश्च स्वार्थं इष्टलक्षणान् फलस्य” ॥

श्रीदैनिकः, चि, (श्रीदनेन शिल्पमस्य । श्रीदनेन + ठञ् ।)
रूपकारः । इत्यमरः ॥

श्रीदरिक्तः, चि, (उदरे प्रसितः । उदर + ठक् ।)
विजिगीषाविवर्त्तितः । उदरमात्रपूरकः । पेटक
इति भाषा । तत्पर्यायः । आद्युनः २ । इत्यमरः ॥

(यथा किराते ११ । ५ श्लोकस्य टीकायां
मल्लिनाथः । “अतएवाद्युन श्रीदरिक्तः । आद्युनः
स्यादौदरिके विदिगोषाविवर्त्तिते । इत्यमरः” ॥)

“विजिगीषाव्यवहारः कश्चित् प्रकर्षो वा व्याज-
स्यात् तेन विहीनो यः केवलमुदराधीनः” ॥ इति
भरतः ॥ “खोदरपूरणाशक्तिनिमित्तकनिन्द्या-
गेच्छा विजिगीषा तथा रहितः” ॥

इति रमानाथः ॥

श्रीदन्वितं, स्त्री, (उदन्वित् + “उदन्वितोऽन्यतर-
स्याम्” ॥ ४ । २ । १६ । इति पक्षे अण् ।) अर्द्ध-
जलमुक्तघोलं । इति हेमचन्द्रः ॥ (उदन्विच्छन्दे
ऽस्य विशेषो ज्ञातव्यः)

श्रीदन्वितं, स्त्री, (उदन्वित संस्कारम् । “उदन्वितो-
ऽन्यतरस्याम् ४ । २ । १६ इति ठक् । “इससक्ता-
न्तात् कः” ॥ ७ । ३ । ५१ । इति ठस्य कः ।) अर्द्ध-
जलमश्रितघोलम् । इति हेमचन्द्रः ॥

श्रीदार्थ्यं, स्त्री, (उदारस्य भावः । उदार + यञ् ।)
उदारता । इति हेमचन्द्रः ॥ (वाग्गुणभेदः । यथा
किराते १ । ३ ॥ “स सौख्यौदार्यविशेषशा-
निनीम्” इति “श्रीदार्थ्यं अर्थसम्पत्तिः” इति
मल्लिनाथः ॥ सान्त्विको नाथकगुणभेदः । यथा
साहित्यदर्पणे ३ । ५८ ।

“श्रीभा विलासो माधुर्यं गाम्भीर्यं धैर्यतेजसी ।
जलितौदार्यमित्यद्यौ सत्त्वजाः पौरुषा गुणाः” ॥

तल्लक्षणं यथा तत्रैव ३ । ६३ ।

“दानं सप्रियभाषणमौदार्यं शत्रुमित्रयोः समता” ॥
नाथिकालङ्कारभेदः । यथा, तत्रैव ३ । ६४ ।

“यौवने सत्त्वजास्तासामश्रितसंख्यकाः ।
अजङ्गारास्तच्च भावहावहेलास्तयोऽङ्गजाः” ॥

श्रीभा कान्तिश्च दीपिश्च माधुर्यश्च प्रगर्भता ।
श्रीदार्थ्यं धैर्यमित्येते सप्तैव स्युरयलजाः” ॥

तल्लक्षणं यथा तत्रैव ३ । १०३ । “श्रीदार्थ्यं विनयः
सदा” ॥ अस्य उदाहरणं यथा तत्रैव ।

“न ब्रूते परुषां गिरं वितनुते न वृद्धं भङ्गुरं
नोत्तंसंक्षिपति क्षितौ श्रवणतः सः मे स्फुटेऽप्यागसि
कान्ता गर्भं गृहे गवाक्षविवरव्यापारिताह्या वहिः
सख्या वक्तुर्भविप्रयच्छति परं पर्यश्रुणी लोचने” ॥

मनसो वृत्तिभेदः । यथा पञ्चदशो १ । १५ । ३ ।

“शान्ता घोरास्तथा मूढा मनसो वृत्तयस्त्रिधा ।
वैराग्यं क्षान्तिरौदार्यमित्याद्या घोरावृत्तयः” ॥)

श्रीदास्यं स्त्री, (उदास + यञ् ।) उदासस्य भावः ।
वैराग्यम् । अनुरागादिश्रुतम् । यथा ।

“श्रीदास्यसंविदवलम्बितश्रुत्यमुद्रा-
मस्मिन् दृशोः पतिततामवलोक्य भैम्याः” ॥

इत्यादि नैषधम् ॥ “श्रीदास्यं विनिखनहेतोर्वयमपि
कुजाः किमौदास्यम्” ॥ इति पद्यावली ॥

श्रीदालकं, स्त्री, (उद्दालेन कीटैश्च सञ्चितम् । उद्दाल-
+ अण् + संज्ञायां कन् ।) वल्मीककारिकीट-
निर्मितमधु ।

तस्य गुणाः । कषायत्वम् । उष्णत्वम् । कटुत्वम् ।
कुष्ठविषरोगनाशित्वञ्च । इति राजवल्लभः ॥

(अथोद्दालकस्य लक्षणं गुणाश्च यथा ।

“प्रायो वल्मीकमध्यस्थाः कपिलाः सल्पकीटकाः ।
कुर्वन्ति कपिलं सल्पं तत् स्यादौद्दालकं मधु ॥

श्रीदालकं कश्चिदं स्वर्थं कुष्ठविषापहम् ।
कषायमुष्णमसृक्ष कटुपाकञ्च पित्तहृत्” ॥

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे द्वितीये भागे ॥
तीर्थविशेषः । यदुक्तं महाभारते ३ । ८४ । १५१ ।

“श्रीदालकं महाराज तीर्थं मुनिनिषेवितम् ।
तत्राभिषेकं कृत्वा वै सर्वपापैः प्रमुच्यते” ॥

श्रीद्वयं, स्त्री, (उद्दत्त + यञ् ।) उद्दत्तस्य भावः ।
यथा । “असूयान्यगुणार्द्धीनामौद्दत्तादसहिष्णुता ।
भूभङ्गदोषसंघोषरक्ताक्षिविहतादिकृत्” ॥ इति
साहित्यदर्पणे ३ परिच्छेदः ॥

श्रीद्विजं, स्त्री, (उद्भिद् + जन + ड + स्वार्थे अण् ।)
पांशुलवणं । इति राजनिर्घण्टः ॥

श्रीद्विदं, स्त्री, (उद्भिद् + स्वार्थे ङण् ।) सामंरि-
लवणम् । अस्य गुणाः । (यथा सुश्रुते । सूत्रस्थाने
४६ अः ॥

“जघु तीक्ष्णोष्णमुत्क्रोदि सूर्यं वातानुषोमनम् ।
सुतिक्तं कटुसंस्कारं विद्यालवणमौद्दिदम्” ॥)

तीक्ष्णत्वम् । उत्क्रोदकारित्वम् । चारयुक्तत्वम् ।
कटुत्वम् । तिक्तत्वम् । क्रोष्ठवज्रतानाहशूलनाशि-
त्वञ्च । इति राजवल्लभः ॥ (अस्य पर्यायो गुणाश्च
यथा—

“श्रीद्विदं पांशुलवणं यज्जातं भूमितः स्वर्थं ।
क्षारं गुरु कटु क्षिप्रं शीतलं वातनाशनम्” ॥

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे १ भागे ॥

“सतिक्तकटुकक्षारं तीक्ष्णमुत्क्रोदि श्रीद्विदम्” ॥
इति वाभटे सूत्रस्थाने । ६ अ ॥)

उद्दिदो जातं जलम् । तस्य गुणाः । मधुरत्वम् ।
पित्तशमनत्वम् । अविदाहित्वम् । इति राज-
वल्लभः ॥

(“श्रीद्विदं पित्तशमनं मधुरं न विदाहि च” ॥
इति वैद्यकचक्रपाणिहृतध्वजगुणे पाण्डियवर्गे ॥